

ע"פ 6173/13 - נהאד עמוס נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פלייליים

ע"פ 6173/13

לפני: כבוד השופט א' רובינשטיין
כבוד השופט נ' הנדל
כבוד השופט נ' סולברג

המערער: נהאד עמוס

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז
(השופטת מ' גרנט) מיום 4.6.13 בת"פ 39258-11-12

תאריך הישיבה: ב' בתמוז התשע"ד (30.6.14)

בשם המערער: עו"ד סנא ח'יר

בשם המשיבה: עו"ד שאול כהן

פסק-דין

השופט א' רובינשטיין:

א. המערער - יליד 1984 ותושב כפר עקב בירושלים - הורשע לפי הודאתו (לאחר שהחלה שמיעת ראיות) בכתב

עמוד 1

אישום מתוקן בעבירות של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה, קבלת רכב גנוב, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, נהיגה בפסילה ללא רשיון נהיגה וביטוח, ואי ציות לאור אדום. כעולה מגזר הדין, קיבל הנאשם משאית בידיעה שהיא גנובה, במטרה להביאה לשטחי הרשות הפלסטינאית. כוח משטרת איתר את המשאית וכרז אליה ושוטרים פתחו את דלתותיה, ואז החל המערער בנסיעה מהירה, חצה צמתים באור אדום וסיכן את משתמשי הכביש; המשאית נעצרה באדמה בוצית לאחר שהמערער פרץ גדר ברזל ובנהיגה פרועה נכנס לשטח חקלאי. המערער ניסה להימלט רגלית. למערער עבר פלילי ועמדו לחובתו שני מאסרים מותנים.

ב. בבית המשפט קמא נחלקו הצדדים באשר למתחם הענישה, בין 3-6 שנים לשיטת המדינה לבין שנה וחצי לחמש לשיטת המערער. בית המשפט קמא, לאחר התייחסות לפסיקה, קבע מתחם שבין שתיים וחצי לחמש וחצי שנות מאסר. בתוך המתחם שיקלל בית המשפט הן את נסיבותיו הכלכליות של המערער והן את עברו הפלילי והתעבורתי, וגזר עליו 42 חודשי מאסר בפועל, וכן הפעיל שני מאסרים מותנים של 10 ו-5 חודשים כך ש-10 חודשים יהיו במצטבר ו-5 בחופף; זאת - תוך ניכוי תקופת מעצר אך לא תקופת מאסר בגין הפסקת עבודות שירות. הושתו גם מאסר מותנה, פסילה ופסילה מותנית.

ג. בערעור ובפנינו נטען, כי על פי הפסיקה ועל פי הנסיבות האישיות לא היה מקום להחמיר עם המערער כפי שנעשה, שכן מדובר במי שנבהל ועל כן פתח במנוסה, אך במקרים מקבילים ניתן - כך נאמר - עונש קל יותר, והעונש דנא פוגם באחידות הענישה, בהיות המערער צעיר, נשוי ואב לילד. בפנינו הוסיפה הסניגורית וטענה כי העונש הכולל חריג, בלא להקל ראש מחומרת האירוע, בעוד אחרים שעברו עבירות דומות לא הועמדו לדין.

ד. בא כוח המדינה טען, כי העונש אינו חריג לעומת הפסיקה, מה גם שמדובר בבעל עבר פלילי בגניבות רכב והכרוך בהן, שעבר את העבירות הפעם בהיותו בעיצומן של עבודות שירות.

ה. לאחר העיון לא ראינו להיעתר לערעור. המערער חוזר לסורו, הוא כבר עמד שש פעמים בפני בתי המשפט, כולן סביב גניבות רכב, ונדון למאסרים בפועל לתקופות שונות. בפרשה דנא הגדיל לעשות והוסיף לעבירה של קבלת הרכב הגנוב את העבירה החמורה של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה והעבירות האחרות שנמנו מעלה. מתחם הענישה שקבע בית המשפט קמא נראה לנו נכון. העונש שהושת על המערער אינו נמוך, אך אינו כזה מצדיק התערבות, נוכח הפסיקה המקובלת בכגון דא, שגם מצינו בה לא אחת עונשים חמורים יותר של ארבע שנים על עבירת סיכון חיי אדם, ובמקרים של הצטברות עבירות אף למעלה מזה, והדברים נאמרים גם אם במקרים מסוימים בנסיבותיהם הושת עונש קל יותר. העונשים המותנים כאן הוטלו גם הם באופן מתון, שעירב צבירה וחפיפה.

ו. איננו נעתרים איפוא לערעור. נקוה שאולי הפעם יפנים המערער את לקח עבירותיו ויתן אל לבו שלא לשוב לסורו.

ניתן היום, ג' בתמוז התשע"ד (1.7.2014).
